

Farní list

SUŠICE, PETROVICE, SVOJŠICE, KOLINEC, MLÁZOVY, BUDĚTICE, RABÍ, DLOUHÁ VES, HŮRKA,
KAŠPERSKÉ HORY, REJŠTEJN, SRNÍ, HARTMANICE, DOBRÁ VODA, MOUŘENEC, PRÁŠILY

PRÁZDNINY

č. 6 / 2013 (108)

ÚVODNÍK

„Pán je věrný; on vás posílí a ochrání od zlého. A Pán nechť řídí vaše srdce k Boží lásce a k trpělivosti Kristově.“ (2 Sol 3, 3.5)

Jsme v měsíci červnu, ve kterém si mnozí ctitelé více připomínají dar Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a prosí o to, aby i jejich srdce bylo tiché a trpělivé. Trpělivost je matka všech ctností a je podílem těch, kteří se zcela oddávají do Boží prozřetelnosti. Ten, který je ve své víře pevný, se drží přísloví sv. Ignáce z Loyoly: „Modli se, jako by všechno záleželo jen na Bohu, ale přičiňuj se, jako by záleželo jen na tobě, zda budeš spasen.“ Čeká se od nás plné nasazení, ale výsledek je zcela Boží milost. V trpělivosti a v lásce k Bohu se máme učit od Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

Jak to můžeme aplikovat ve svém životě? Pokud chceme žít v Boží přítomnosti, musíme se pravidelně ztišit, abychom vůbec slyšeli Boží hlas.

Mnoha lidem ztišení dělá problémy. Čím více si ale uvědomíme, že žijeme z Boží lásky a z Jeho milosrdenství, tím více se rozvine naše touha po vnitřní usebranosti a pokoji. Naopak: čím více jednáme na vlastní pěst, tím více se dostáváme do polohy nemilosrdného služebníka (srov. Mt 18), která přináší nepokoj nejen v jeho vlastním srdci, ale také do jeho okolí a nakonec vede do slepé uličky.

Být milosrdní, jako byl milosrdný Pán Ježíš, to není jednoduché a stojí obrovskou námahu, neboť jinakost našeho okolí nás často dráždí. Lidská láska na to nestačí. Tu potřebujeme doplnit pořádnou douškou Boží lásky. Ta zamezí, aby naše úsilí ztrácelo smysl, a přináší plody jako je trpělivost.

P. Tomas

POUŤ KATECHETŮ V ROCE VÍRY DO ŘÍMA ASSISI

St 1. – Čt 9. května 2013

Ze sušické farnosti jsme putovali čtyři: Vojtěch a Šárka Šmídlovi a Jiří a František Lejskovi.

Pouť katechetů Českobudějovické diecéze by se dala přirovnat k mozaice baziliky rozprostírající se od Benátek přes Řím, Rieti až k Assisi. Zde jsou čtyři kamínky z této nádherné mozaiky:

▪ pátek 3. května - bazilika Svatého Kříže

Vcházíme do titulární baziliky našeho kardinála Miloslava Vlka. Modlíme se společně v kapli, kde jsou dřevo z Kristova kříže, tabulka s nápisem Ježíš Nazaretský král židovský v hebrejštině, řečtině a latině (vše psáno zprava doleva), hřeby, prst sv. Tomáše, který se dotkl Kristových ran – i my zde se svým způsobem dotýkáme... To vše, stejně jako zem z Golgoty, která je pod podlahou původní baziliky, sem nechala převézt z Jeruzaléma svatá Helena (matka císaře Konstantina, který dal v roce 313 křesťanům v Římské říši svobodu), aby přiblížila lidem Krista.

Ve vedlejší prostora věrná kopie Turínského plátna s jasně patrnými ranami po bičování a ukřižování. Hledíme na tvář Toho, který nás miloval a miluje až k smrti... .

▪ sobota 4. května - bazilika sv. Klimenta

Slavíme společně mši sv. v přední starobylé části baziliky (česky s naším biskupem Pavlem Posádem, generálním vikářem Adolfem Pintířem, našimi 2 kněžími a 3 jáhny, kteří nás doprovázejí), kde oltář je nad hrobem sv. papeže Klimenta, jehož ostatky přinesli do Říma v roce 869 naši sv. Cyril a Metoděj; zpíváme Ejhle oltář.

Všichni spolu s biskupem a kněžími procházíme na závěr bohoslužby za zpěvu písně Bože, cos ráčil průvodem celou bazilikou a sestupujeme do podzemí k hrobu sv. Cyrila a zde shromáždění kolem jeho hrobu se společně modlíme. Cítíme, že skrze Krista jsme spojeni s těmi, kteří šli

cestou víry před námi.

▪ pondělí 6. května - bazilika sv. Petra

Kolem 7. h ráno vstupujeme do baziliky sv. Petra a po chvíli sestupujeme do jejího podzemí, kde v jedné z mnoha kaplí budeme slavit s naším biskupem Pavlem, našimi kněžími a jáhny eucharistii. Jirka čte první čtení, Fanda ministruje. Průhledem mezi sloupy hledíme na hrob sv. Petra, od kterého nás dělí jen pár metrů. Český zpěv naplňuje celý prostor. Nejúžasnější na tom všem ale je vědomí, že tentýž Kristus, jehož oběť se zde právě zpřítomňuje, je mezi námi stejně tak přítomen při mši svaté v našem kostele v Sušici, Kolinci či v kapličce ve Chmelné.

▪ úterý 7. května - Rietské údolí

Klášter Greccio, kde sv. František nechal bratry vytvořit první živý betlém. Nahlížíme do jeho klášterní cely, kde na podlaze spal, procházíme refektářem, kde s bratry jedl, stojíme v kapli, kde se modlil.

Na druhé straně Rietského údolí vyjíždíme ke klášteru San Giacomo (svatého Jakuba) a odtud pěšky vystupujeme kamenitou cestou k místu s kaplí. Společně se modlíme tam, kde sv. František prožil ujištění, že mu Pán Ježíš odpustil všechny hříchy z mládí a on může v radosti hlásat jeho evangelium. V tomto kraji začal také František zdravit místní vesničany pozdravem: „Dobrý den, dobří lidé“. Při odchodu radostně zvoníme na zvon zvonice.

V mystickém tichu tohoto kraje v nás doznívá a nebo se hlouběji rozeznívá to, co jsme prožili v předešlých dnech naší pouti. Deo gratias – Bohu díky a Ciao buona gente – Dobrý den, dobří lidé!

Vojtěch a Šárka Šmidlovi

LETOŠNÍ BOŽÍ TĚLO BYLO VELMI MOKRÉ ...

Slavnost Těla a Krve Páně, dříve zvaná Boží Tělo, je specifická pro katolickou církev, neboť se začala slavít, aby se zdůraznila reálná přítomnost Ježíše Krista, a to jednak v jeho Božství, tak v jeho lidství v Eucharistii – Nejsvětější svátosti. Patří mezi pohyblivé svátky a koná se vždy ve čtvrtek, tudíž v den, kdy P. Tomas slaví mši sv. na Andělíčku. V závěrečné části mše svaté se i tento rok konalo procesí

házely okvětní lístky např. pivoňky aj., aby Pán Ježíš v Nejsvětější svátosti v ruce jáhna Jiřího po nich procházel. Květy posypaná cesta je jedním z výrazů úcty k Ježíši nesenému v průvodu. Baldachyn nesli různí stateční mužové naší farnosti a považovali to jako velkou čest. Okolo šli ministranti s krásnými lucernami.

Uplakané počasí nám letos opravdu nepřálo, ale vůbec neubíralo síly

s baldachýnem. Před mší sv. připravily rodiny z Nádraží, Biblické tance, Česká křesťanská akademie a terciáři 4 krásně vyzdobené oltáře. Družičky oblečeny v bílém za zpěvu eucharistických písní

v nadšených přípravách mnoha věřících a upřímné radosti přítomných. Jak P. Tomas van Zavrel několikrát zdůraznil. Po jeho boku stáli bratrský P. Serafín a jáhen Jiří. P. Tomas ve své krásné promluvě vysvětlil,

že se nejedná o zaostalý folklór. „Naopak touto slavností ukazujeme, že Ježíš nepřišel na svět, aby se nechával zamykat do kostelů, ale aby vyšel ven mezi lidi. Ježíš miloval lidi a miloval je do krajnosti,“ vysvětluje P. Tomas a pokračuje, „a tak jednou za rok přichází v Eucharistii mezi ty, kteří do kostela nepřicházejí, aby i oni věděli, že je miluje. Nikomu se nevnučuje, protože ví, jak důležitá je pro člověka svoboda. Průvod je krásný, protože Pán Ježíš je dokonalá krása.“ Dále zdůraznil, že toto procesí má i velice důležitý význam pro samotné věřící. Ježíš jim jde v procesí příkladem. Křesťané mají přinášet lásku a dobro mezi lidi, žehnat jim a dobrořečit, modlit se za své okolí a

prozařovat tento svět tím, co od Boha dostávají.

Celá slavnost se tentokrát odehrávala v ambitech Andělíčku, což se ještě více projevilo na vzájemné větší semknutosti věřících, ale i jiných návštěvníků. Již neodmyslitelnou součástí se stala výborně hrající Solovačka, která Slavnosti Těla a Krve Páně dala patřičný ráz. Prožili jsme opět nádhernou slavnost Božího Těla. Bylo to procesí plné radosti a vděčnosti!

Děkujeme všem, kteří přišli a zejména těm, kteří vše připravovali a bylo jich nad očekávání mnoho! Úsměvy na tvářích přítomných prozrazovalo, co si odnesli domů.

Hana Šišková

REPORTÁŽ PSANÁ Z KVĚTNOVÉHO MOUŘENCE NAD ANNÍNEM

Sobotní trochu uplakané ráno, kytičky se jen pomalu napřimují po noční bouřce, tráva je navlhla až mokrá. Dívám se z okna na nebe, šedavé mraky pomalu plují a do kaluže tu a tam, kapy kap. V noci se nad celým krajem přehnal opravdu velký déšť. Risknu cestu do krásného šumavského kostelíka? Shoda okolností mi přistaví auto do Sušice až před dům, během chvilky oblékám tedy svůj oblíbený svetr, pevné boty, беру i trekingové hole. V Sušici mám chvíli čas než přijede autobus pražák, který jak mám vyzkoušeno pokračuje v sobotu až na Modravu a staví v Radešově, výborné zastávce pro výlet na Mouřenec. Mraky se znovu honí po obloze a nahání strach, jak že to s následujícím víkendem, tolik očekávaným všemi víkendáři i místními, dopadne.

Při pohledu vzhůru si uvědomím, že jsem jen ve svetr a nemám ani větrovku natož deštník. Přemýšlím. Dostanu nápad a v sušické drogerii kupuji jako poslední záchranu malinkou skládací pláštěnku. Dávám si kafe a z terasy pozoruji ranní sobotní ruch, ještě umocněný konanými farmářskými trhy.

Nastupuji o několik chvil déle do autobusu, směr výlet, směr Mouřenec. V Radešově je už kemp plný lidí. Mnoho odvážných, nedočkavých a na zážitky natěšených víkendářů nasazuje vesty chystaje se na jistě první sjezd Otavy. Mě čeká vycházka tří kilometrů do kopce, vycházka v lese do malebného kostela Mouřence, jak je nazýván. Takové místo v opozici (nebo souladu) hradu Kašperku, který se tyčí po pravé straně řeky po jejím proudu. Stoupám a stoupám. Jde se dobře. Obloha jakoby se projasnila a od západu přinášela jen blankytně modrou oblohu...

Kolem půl jedné přicházím po cestě ke svému cíli. Už z dálky vidím mnoho zaparkovaných aut. Také mě asi dvě v samém závěru předjíždí. S německou značkou se na mě z auta usmívají dva lidé důchodovského věku. Posilním se a s odvahou vstupuji mezi skupinky lidí

postávající před kostelíkem. Každý přichází je trochu zvědavě sledován. Jen němečtí rodáci v klidu sedí u českého asi gambrinusu a povídají si. Asi mají radost, že se zde po roce opět sešli. Jako pokaždé si projdu malý hřbitov, dnes s čerstvě posekanou trávou. A některým německým jménům vyrytým na pomnících věnuji krátkou modlitbu. Mouřenec je opravdu zvláštní místo schované v horách. Taková skrytá tichá perla. Kéž by jí i nadále zůstal. Kéž by se opravdu časem stal takovým místem klidného, přátelského setkávání Čechů a Němců. Tak jako dole v šumavském údolí lidé spolu po generace žili.

Úderem jedné hodiny za kytarového doprovodu otce Tomase van Zavrela nastupují před napnuté diváky v kostelních lavicích žáci ze základní školy v Dlouhé Vsi. Spolu s nimi také zpěv paní učitelky Zelené dodává legendě o sv. Mořici patřičné grady. Malí herci přehrávají životopis tohoto světce. A vypráví o tom, jak za to, že jsme křesťané, stejně jako svatý Mořic, který byl velitelem jedné císařské legie, můžeme zaplatit i svým životem. Důraz kladou zvláště na to, že se nemáme bát být křesťany a že na to, že jsme křesťané, máme být hrdí. Neboť naším pánem není císař, přestože mu dobře sloužíme, ale Kristus. A sv. Mořic za svou příslušnost ke křesťanství zaplatil životem. A proto se z něj stal světec. Divadelní scénka je velmi povedená a vkusně a přitom bez nátlaku ukazuje jádro křesťanské víry i pro lidi, kteří křesťany nejsou. Děti prvního stupně i paní učitelka jsou velmi šikovné a zaslouží si a sklízí velký potlesk. A obdiv.

Zejména babičky jsou z výkonu svých vnoučat velmi nadšené. Během představení se palouček před kostelem úplně zaplnil. Před druhou hodinou je modlitba za zemřelé a ve dvě hodiny začíná česko-německá mše sv. u příležitosti dvacátého výročí znovuo-
otevření tohoto kostela. Na podzim bude ještě jedna stejná mše sv. Opravu kostela financovali právě odsunutí němečtí rodáci. Mši svatou celebrouje generální vikář českobudějovické diecéze Mons. Adolf Pintíř. Kostelík je zaplněný do posledního místa. V zadní části kostela ještě mnoho lidí stojí. Je to velká událost pro toto místo. Po mši sv. ještě pan Lukáš Milota, strůjce letošního kulturního léta na Mouřenci a ten, který se rozhodl, že toto krásné místo pomůže otevřít širší veřejnosti připomíná, jaké akce jsou v nadcházejícím létě plánovány. Také on je annínským rodákem. A nadšencem. Návštěvníci se občerstvují a děti běhají všude kolem.

Cesta zpět mi ubíhá velmi rychle. Jdu z kopce :) V Anníně, od rodičů (šumavských nadšenců) znám zkratku, se rozhodují, že nepůjdu dle svého původního plánu na autobus, ale využiji tohoto nádherného počasí a půjdu pěšky až dolů do Sušice. Míjím kemp, který je dnes také plný lidí s karavany (přívěsy). A v duchu si říkám, jaké mám štěstí, že svět mohu vnímat také duchovně. Lidé v kempu také jistě prožívají krásnou sobotu. Je květen, vše kvete, stromy raší. Je teplo a slunečno. Děti jezdí na kolíčkách nebo se v areálu kloužou po skluzavkách. Jejich rodiče chytají slunečními paprsky první bronz a odpočívají. Přesto, i když bych sama také ráda někde na dovolenou, vidím svůj život bohatší, právě díky křesťanské víře, díky duchovnímu rozměru svého života. A díky Božímu Duchu je nám umožněno vidět svůj život i svět v souvislostech. A také z perspektivy Boží, pod zorným úhlem věčnosti. Nedělat rozhodnutí pro jednorázový efekt a momentální užitek, ale promyšleně a promodleně. Odcházím domů obohacena. Byla to krásně strávená sobota. Jak zdůraznil Mons. Pintíř, jsou mnohé impulsy, které Vás na toto místo

přivedly, a je dobře, že jste přišli. Také já jsem ráda, že nemusím na dědečkův hrob až do Frankfurtu nad Mohanem, ale že se za něj mohu pomodlit při mši sv. v Čechách a zapálit svíčku a vzpomenout si na něj. Zde můžeme začít prožívat nový impuls střetávání občanů a střetávání kultury německé a české strany. Kéž by tomu tak mohlo být. Jen vzájemné poznávání nás vůči sobě učiní tolerantními. A můžeme se stát

mírumilovnějšími. Tak patetický závěr jsem ani psát nemusela, prostě to tak vyplynulo :). Na svatém Mouřenci je to mírumilovné už nyní! A Bohu a všem organizátorům za to patří díky. Náš Pán jim to jistě oplatí. Tak zase někdy nashledanou na Mouřenci.

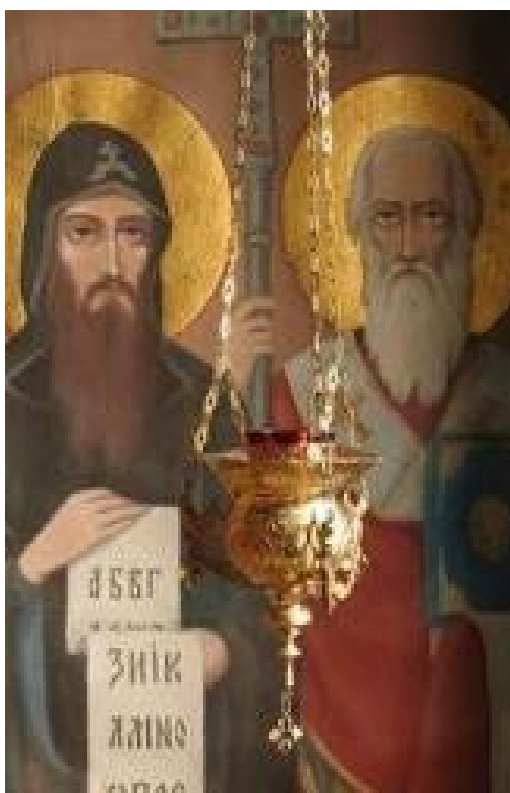
Pro výlet na Šumavu a za kulturou velmi hezký cíl!

Jste také zváni!

Jiřina Panušková

ZAHAJOVACÍ MŠE SV. A VÝSTAVA K ROKU SV. CYRILA A METODĚJE

Letos uplyne 1150 let od příchodu slovanské mise sv. Cyrila a Metoděje.

K tomuto významnému kulturnímu a duchovnímu jubileu se v ČR koná řada kulturních a společenských akcí. K oslavám výročí se připojilo i Muzeum Šumavy v Kašperských Horách uspořádáním pozoruhodné umělecko-historické výstavy s názvem IKONY. V chrámu sv. Markéty na náměstí v Kašperských Horách bude tato jedinečná výstava v našem kraji v sobotu 29. července 2013 v 15 hod. zahájena slavnostní staroslověnskou byzantskou liturgií, kterou bude celebrovat otec Tomáš Mrňávek, Velký kancléř Exarchátu řeckokatolické

Církve v ČR s dalšími duchovními. Na závěr mše sv. se bude konat komentovaná prohlídka výstavy. Zveme všechny věřící na tuto malou šumavskou cyrilometodějskou pouť.

Námět expozice vychází z předpokladu, že svatí věrozvěstové vedle svých bohoslužebných knih ve slovanském jazyce k nám přinesli také první obrazy Krista, Bohorodičky a světců. Z historických zpráv i cyrilometodějských legend je známo, že oba soluňští bratři byli ve své době horlivými zastánci uctívání ikon, zvláště když tenkrát sílily obrazoborecké bouře. Výstava je vítanou příležitostí blíže se seznámit s ikonografií ikon, shlédnout pozoruhodné ukázky historických ikon z českých veřejných i soukromých sbírek a zároveň si připomenout rozvoj současného ikonopiseckého umění v naší vlasti.

Výstava IKONY je pokračováním rozsáhlého cyklu expozic křesťanské ikonografie, který za tradiční spolupráce vynikajícího odborníka – univerzitního profesora Jana Royta probíhá v Muzeu Šumavy už od roku 1992. K letošní výstavě, která potrvá do konce října, vyjde drobná doprovodná publikace. O čestný patronát nad výstavou bylo požádáno českobudějovické biskupství a Exarchát řeckokatolické církve v ČR.

PhDr. Vladimír Horpeniak
Muzeum Šumavy Kašperské Hory

JEŠTĚ K PRVNÍ NOCI KOSTELŮ U MATKY BOŽÍ 24. 5. 2013

Děkuji P. V. Hesovi a J. Kolářovi s rodinou, s nimiž jsme obhlíželi terén před Velikonocemi ještě ve sněhu.

Děkuji D. Větrové za inspiraci a A. Nové za modlitbu při rozsvěcování svíce.

Děkuji J. Kopelentovi, L. Čáchové, Z. Kamposové a všem ostatním za úklid a zabezpečení točitého schodiště.

Děkuji opět J. Kolářovi za plech pod svíčky a podstavce k pochodním.

Děkuji J. Nové, všem službám i skautům s pochodněmi.

Děkuji P. J. Turkovi za odnesení katafalku a skvělý úvod večera.

Děkuji všem účinkujícím, zvláště J. Kovaříkové, H. Šiškové a hudebníkům a do třetice J. Kolářovi, který přišel na kontrolu a ještě nám přečetl z Písma.

Děkuji městu Sušice za ohňostroj a J. Lhotákovi za zasvěcený výklad, i všem, kdo navštívili tento chrám.

Děkuji L. Kopecké, která mi loučí svítla do zámků při zamykání i P. Jáchimovi, který dodal a odvezl stojan na plakát. A také Č. Šebestovi za malý soubor krásných fotografií.

Ze všeho nejvíc děkuji dobrému Bohu, který tuto Noc dopustil a přitom nás neopustil.

L. Březinová

OBNOVA STAROBYLÉ PĚŠÍ POUTI, PO 68 LETECH

23. 6. 2012 bylo znovupostavené hornické kapličky u štol nad Předními Paštěmi požehnáno za účasti 380 poutníků P. Tomášem van Zavrelem. Tam vznikl nápad k 1. výročí uskutečnit pěší pouť od této kapličky P. Marii Pomocné do Rejštejna. Taková pěší pouť se totiž konala naposledy na svátek Božího Těla, těsně po skončení 2. světové války, v roce 1945. Na Stodůlkách se narodil Zephyrin Zettl, šumavský básník. Jeho rodiče se vystěhovali do Vídně, to byl Zephyrin ještě malý chlapec. Do svého rodného kraje se často vracívali a Zephyrin si odtud odvedl dcerku z Lettlhofu, kterou si

vzal za manželku. Později jejich syn Walter sem často jezdívá za svými prarodiči a dalšími příbuznými. Zúčastnil se také posledního procesí, v roce 1945. Bohužel, když průvod došel na náměstí v Rejštejně, byl americkými důstojníky rozpuštěn, už se nesměl nikdo shlukovat.

V pondělí 10. 6. 2013 se zájemci setkali na nábřeží v Sušici, odkud jsme odjížděli autobusem na rozcestí Svojše. Počasí nám nepřálo, přšelo! Přesto se k mému překvapení sešlo přes 40 poutníků ze Sušice, Klatov a různých vzdálenějších míst. Místy mezi mraky prosvítalo sluníčko, tato idylka netrvala dlouho, v okamžiku, když jsme došli ke kapličky, začal „liják“. P. Tomáš měl duchovní promluvu, věnoval též vzpomínku bývalým rodákům, mé babičce a mamince, které mě tudy vodily. Za zpívání písně „Tisíckráté pozdravujeme Tebe“ se nebesa „rozplakala“ takovým proudem, snad si připomínala nedokončené procesí tehdejších obyvatel v roce 1945! Nikomu déšť nevadil, podle návrhu P. Tomáše, jsme spojili své ruce v jeden dlouhý řetěz k modlitbě Otče náš. To teplo dlaní pronikalo do srdcí všech zúčastněných. Průvod se poté

ubíral za modlení růžence a zpěvu mariánských písní, dolů k mostu a dál po silnici do Rejštejna. Před Rejštejnem jsme odbočili na lesní cestu, kde před mnoha lety bývaly zavěšené obrazy křížové cesty. Zastavili jsme se u pomníku padlých z 1. a 2. světové války, pomodlili se za jejich duše a pokračovali do cíle, ke kostelu svatého Bartoloměje. Stal se zázrak!!!!!! Nejen, že nás přivítaly sluneční paprsky, ale těsně před náměstíčkem nás vítaly svým vyzváněním kostelní zvony – bylo právě poledne – a další poutníci.

První zastavení bylo před kašnou u sochy svatého Jana Nepomuckého. Shromáždili jsme se kolem oltáříku, ozdobeného květinami, sochou Panny Marie Pomocné – tato bude umístěna v mariánské kapliče na Předních Paštích, v současnosti se renovuje. Na oltáříku bylo rozloženo 15 věnečků z lučního kvítí a okolí zdobilo několik břízek. P. Tomas všechny zaujal duchovní promluvou, k této mimořádné slavnostní události. PhDr. Vladimír Horpeniak přednesl krátký úryvek od Waltra Zettla. Bylo to velmi dojemné! Následoval společný zpěv a

po celou dobu nám sluníčko posílalo své paprsky.

Poté se celý průvod odebral do kostela, kde P. Tomas van Zavrel vedl pobožnosti a dokončil duchovní promluvu, kterou doprovázel celou pout'. Po skončení této slavnosti jsme se odebrali do restaurace Lötz, kde se navázala další přátelství mezi poutníky z různých koutů naší vlasti. Sešlo se tu taky několik poutníků z Bavorska. Touto cestou bych chtěla poděkovat všem zúčastněným, kteří obětovali svůj volný čas a i za nepříznivého počasí se vydali posílit naše řady nadšenců pro obnovování starobylých zvyků na Šumavě. Hlavním iniciátorem procesí byl P. Tomas van Zavrel, on má velikou zásluhu na tom, že se obnovují staré šumavské zvyky a povzbuzuje věřící i ostatní svou duchovní nabídkou, za což mu patří náš obdiv a dík. Organizace procesí se ujali Marie Malá a Čeněk Šebesta. Veliké poděkování si zaslouží manželé Mathausovi, ti se postarali o výzdobu oltáříku a převoz různých potřebných, nepostradatelných maličkostí.

Průběh procesí zaznamenala *Marie Malá*

ROZLOUČENÍ S JENDOU TURKEM

Přesně o sušické pouti k Andělům strážným 1. září 2007 nastupoval do naší farnosti jako kaplan-farní vikář P. Mgr. Jan Turek. Z rozhodnutí diecézního biskupa se jeho působení uzavírá 30. června 2013. Tedy po téměř šesti letech odchází tam, odkud k nám přišel, do Tábora. Taková je vůle Boží, aby tento dobrý služebník na

Pánově vinici a vzácný člověk hlásal Slovo Boží a vedl Boží lid na cestě, kam bychom měli všichni směřovat, do věčného Domova. Šest let je v dějinách města nebo i farnosti jen jako pomyslná kapka v naší řece Otavě, ale v životě člověka a kněze? Za tu dobu se toho nemusí moc vykonat, ale také může zůstat za stejnou dobu za člověkem, který opouští určité místo, výrazná stopa a propast. A to je případ otce Jendy. Hřivny, které mu byly dány do vínku při kněžském svěcení, rozhodně nezakopal, ale bohatě rozmnožil!

A nyní by měly zbystřit pozornost zvláště děti a mládež v Táboře a okolí. Přichází k nim totiž kněz, který dětské duši a duši mladého člověka rozumí jako málokdo. U nás působil jako kaplan pro mládež vikariátu Sušice – Nepomuk a stal se nejen vyhledá-

vaným duchovním rádcem a zpovědníkem mladých našich farností, ale i oblíbeným vůdcem na mnoha akcích pro děti a mládež. A jelikož jsou mladí lidé budoucností nejen farnosti Sušice či Tábora, ale celé univerzální Kristovy církve, tak jistě vůbec nejde o nějakou podružnou záležitost.

Jen namátkou bych uvedl pravidelné schůzky ministrantů, kdy si zkušený a hlavně ti méně zkušený služebníci oltáře prohlubovali pod Jendovým vedením znalosti k této záslužné a ušlechtilé službě. Dále bych zmínil mužskou spiritualitu, která nesla pracovní název „chlapi sobě“ a nebo účasti na tzv. „Válce růží“ v Soběnově. Každá takováto akce vyžaduje náležitou přípravu a otec Jenda vždy tomu či onomu věnoval náležitou pozornost a čas. Ale ne nikdy na úkor pastorače. A zvláště mladý člověk dobře pozná, jestli to či ono s ním dotýčný kněz dělá jen proto, že byl k tomu prostě ustanoven a nebo že s nimi „žije“. A otec Jenda tyto akce nedělal, že jednoduše musel, ale že chtěl. A proto je tak u mládeže a nejen mládeže oblíben a těší se přirozené autoritě a jeho odchod je tak bolestný... Ale byli bychom sobečtí, kdybychom tohoto laskavého kněze nepřáli jiným...

Otec Jenda umí také poukázat na chyby a různé nešvary. Sám jsem to mohl poznat, když jsem jej zastupoval v jeho farnostech Rabí a Budětice jako akolyta při bohoslužbách slova. Mnohdy když jsem mu

předkládal vypracované kázání, tak dokázal upozornit na nějaký nedostatek, ale nikdy ne tak, že by mě jako podřízeného nějak shazoval nebo se vyvyšoval a jsem mu za mnohé vděčný a z jeho dobře míněných rad budu vycházet v další službě. Totéž platí i o chování např. ke kostelnicím či jednotlivým farníkům.

O ministrantech už byla řeč. Bude se nám také stýskat po jeho častých „malých technických poznámkách“, kdy pranýřoval častý nešvar našich kostelů: za sloupy, v podloubí a za mříží je plno, ale pan farář nikoho nevidí a přední lavice jsou prázdné... Kristus přece neříká schovávejte se v domě mého Otce, když jste už do něho přišli, ale: „Pojďte ke mě všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi a já vás občerstvím“ (Mt 11,28). Jak „nenápadně“ k nám přišel, tak se stejnou pokorou přijal rozhodnutí, že k 1. červenci 2013 odejde tam, odkud k nám přišel. Je to Boží vůle a my to respektujeme. Milý otče Jendo, za vše, co jsi nejen pro sušickou farnost, ale i pro filiální farnosti Tebou spravované (Rabí, Budětice, Petrovice u Sušice a Svojsice) vykonal Ti děkujeme a u našeho nebeského Otce za vše vyprošujeme odměnu dobrých služebníků, dar zdraví, Boží požehnání, hodné a chápavé farníky a ať Tě sušičtí Andělé strážní doprovázejí na všech Tvých cestách! Za všechny vděčné farníky a spolupracovníky

Václav Pikeš

DĚTSKÁ VIKARIÁTNÍ POUŤ V NALŽOVSKÝCH HORÁCH

Sobota 8. června, konečně po několika deštivých dnech, které zasáhly hrozivě celé Česko, se na obloze ukázal svit vytouženého sluníčka, které pěkně od rána hrálo a bylo teplo. Trochu s obavami hleděli organizátoři zda se vydaří počasí, aby program poutě nebyl ohrožen. Bohu díky, počasí se opravdu vydařilo a nepřišla ani odpoledne žádná bouřka. Ale samozřejmě, že náplň poutě není o počasí, jde o setkání dětí s ostatními a hlavně s Pánem a nezáleží až tak moc na počasí. Letošní motto poutě bylo

(kdo jinak by v letošním roce hádal): „Po stopách svatých Cyrila a Metoděje“ .

V devět hodin se pomalu scházely děti se svými rodiči a katechety, kněžími a ostatním doprovodem z různých částí sušicko-nepomuckého vikariátu. Nejpočetnější skupina byla ze Sušice, Kašperských Hor a okolí, která přijela autobusem. V 9.30 h začala mše svatá, kterou celebroidal náš vikář P. Holý. Koncelebrovali naši kněží ze Sušice P. Václav a P. Tomas, dále pak místní kněz P. Salák, P. Bušta a P. Koutský.

letáčků. Na tomto stanovišti toho bylo poměrně hodně a nedalo se zde za hodinu projít všechno.

Na druhém stanovišti si pak děti osvojily staroslovanské písmo, soutěžily, kdo první sestaví staroslovanskou abecedu a pak se dokázaly i staroslovanštinou podepsat a nakonec si na tomto stanovišti pokusily podojit i kozy.

Na pořadí třetím stanovišti pak čekaly děti hry, mohly si zkusit chodit na chůdách, shazovat kuželky různými míčky a přepravit těžký náklad: jedno dítě si vlezlo do papírové krabice a ostatní ho vezly na kulatých válečkách a musely vždy ten zadní přendat dopředu a závodily, kdo bude první v cíli.

Poslední stanoviště pak bylo v kostele a zde děti pomocí vystřižených barevných papírových čtverečků, které vlepovaly na velký plakát, vybarvovaly věrozvěsty Cyrila a Metoděje. Vznikla tak krásná mozaika, která se pak pověsila v kostele.

Po mši svaté se děti rozdělily do čtyř skupin. P. Tomas vedl skupinu dětí z Kašperských Hor a Hartmanic. Druhou skupinu vedl P. Václav, v ní byla polovina dětí ze Sušice. Druhá polovina dětí ze Sušice společně s pár dětmi z Kolince tvořily třetí skupinu, kterou jsem vedl já. A všechny ostatní děti ze zbytku vikariátu vytvořily čtvrtou skupinu, kterou vedl P. Holý. Tyto skupiny se pak vystřídaly postupně na čtyřech stanovištích, na každé stanoviště měly jednu vyučovací hodinu, tedy 45 min, mezi tím měli pěti minutovou přestávku na přesun.

První stanoviště, které naše skupina prošla, byla řemesla, zde se děti mohly seznámit s pletením košíků a košťat, mohly se podívat na práci kováře, jak dokáže tvarovat rozžhavené železo do různých tvarů podkovy a pod. Dále si mohly vytvořit svíčku, ozdobu z korálků, zašermovat si s meči a co se mi nejvíce líbilo, uplést košíček z ruliček vytvořených z reklamních

Na závěr děti i dospělí dostali požehnaný křížek na krk na památku z této poutě. P. Salák ještě na fotbalovém hřišti ukázal několik svých leteckých modelů a nechybělo ani letadlo, které shazovalo bonbóny, které

děti po hřišti sbíraly, div se o ně nepopraly. Konec byl někdy kolem páté hodiny odpoledne. Poděkování patří všem organizátorům poutě, neboť vše bylo pěkně připraveno a jistě si i děti odnesly krásné zážitky.

Jiří Kopelent

ZMĚNY V DUCHOVNÍ SPRÁVĚ V SUŠICI A OKOLÍ OD 1. ČERVENCE 2013

Od 1. července t.r. nastupuje P. Jenda Turek jako farní vikář do Tábora, aby vystřídal P. St. Brožku, který je biskupem poslán do Říma k dalším studiím. Aby duchovní správa v Sušici a okolí mohla být i nadále kvalitně vykonávána, připojí se P. Jan Wirth ze Zbynic k péči o farnosti Kolinec a Mlázovy. Současně se P. Tomas van Zavrel stává samostatným duchovním správcem farností Kašperské Hory, Rejštejn a Srní a ve spolupráci s ing. Volencem má na starosti také farnosti Hartmanice a Dobrá Voda.

Vzhledem k těmto změnám se trochu upraví i časy nedělních bohoslužeb v několika farnostech. Ve farnosti **Kolinec** bude mše sv. vždy v neděli od **11.15 hod.** a bude ji mít střídavě P. Václav a P. Jan (Wirth). V **Mlázovech** bude bohoslužba s nedělní platností vždy **1. a 3. sobotu** v měsíci od 18.00 hod.

V **Buděticích** bude sloužit mši sv. střídavě P. Václav a P. Serafín vždy v neděli v **9.30 hod.** V **Rabí** se přesune bohoslužba na **sobotní večer** (s nedělní platností) a vždy od 18.00 hod. bude střídavě mše sv. s P.

Václavem a bohoslužba slova s akolytou ing. Jiřím Lejskem. V Sušici bude v sobotu pouze ranní mše sv. v 8.00 hod. v klášteře (večer jen v okolí Sušice).

V **Srní** se posunou sobotní bohoslužby na **16.30 hod.** a první sobotu v měsíci nebudou. Naopak v **Rejštejně** bude bohoslužba **pouze 1. sobotu** v měsíci v 16.30 hod.

Ostatní nedělní bohoslužby zůstávají beze změny s tím, že v děkanském kostele v Sušici se bude pravidelně střídát P. Václav a P. Tomas (vždy každý jednu mši sv.) a stejně tak v Petrovicích. P. Serafín bude mít ob týden mši sv. v Kašperských Horách a jáhen Jiří Voráček povede podle potřeby bohoslužby ve Svojsicích, Srní, Dlouhé Vsi a dalších místech.

P. Václav

Nedělní bohoslužby v Sušici a okolí

Sušice: děkanský kostel 7.30; 9.00; klášter 18.00 (17.00)

Velhartice	8.00	Žihobce	11.00
Zbynice	8.30	Kolinec	11.15
Budětice	9.30	Albrechtice	11.30
Hlavňovice	9.30	Svojšice	12.00
Kašperské Hory	9.30	Dlouhá Ves	sobota 15.00
Strašín	9.30	Srní	sobota (kromě 1.) 16.30
Zdouň (Hrádek u Sušice)	10.00	Rejštejn	1. sobota 16.30
Petrovice	10.30	Rabí	sobota 18.00
Hartmanice	11.00	Mlázovy	1. a 3. sobota 18.00
Nezamyslice	11.00		<i>kurzíva = zimní období</i>

CHYSTÁ SE:

23. 6. 11.00 Mlázovy; 12.00 Svojšice – poutní mše sv. o sv. Janu Křtiteli
15.00 farní zahrada: **dětské farní odpoledne**; rozloučení s P. Jendou
25. 6. 9.00 Dobrá Voda: mše sv. při vikariátním setkání duchovních
18.00 Sušice – děkonná mše sv. (**výročí svěcení**) + pohoštění na děkanství
27. 6. 18.00 „Andělíček“: poděkování dětí **na konci školního roku**
28. 6. 10.00 Veselí n. Lužn.: děkonná mše sv. – 60 let biskupa Pavla Posáda
30. 6. 8.30 Petrovice; 11.00 Budětice – poutní mše sv. o sv. Petru a Pavlu (P. Jenda)
1. 7. P. Jenda Turek nastupuje jako farní vikář do Tábora
P. Jan Wirth se připojuje k péči o farnosti Kolinec a Mlázovy
4. – 6. 7. účast na oslavě **1150 výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Moravu**
– „Dny lidí dobré vůle“ na Velehradě
6. 7. 14.00 Prášily: česko-německá poutní mše sv. ke sv. Prokopu (P. Tomas)
7. 7. žehnání zvonu P. Františka Ferdy na ostrově Santos
10. – 14. 7. katolická charismatická konference v Brně
13. 7. 12.00 festival Mount Kašperk – hudební skupiny
14. 7. 9.00 křest Jana Melchera, odpoledne přátelské posezení na děkanství
21. 7. 11.00 Dobruška; 14.00 Rok – pouť k Panně Marii Karmelské
27. 7. 14.00 Jiřičná – poutní bohoslužba o sv. Anně (P. Zdislav Pešat)
1. 8. 18.00 „Andělíček“ – oslava 330 let od vzniku kaple (P. Tomas)
2. 8. porciunkule v klášteře u kapucínů
4. 8. 10.00 **Kašperské Hory: hlavní poutní mše sv. s kardinálem D. Dukou**
sbírka na Charitu
17. 8. 10.00 Hauswaldská kaple – hubertská slavnost, pak procesí do kostela v Srní a ve
12.00 hod. poutní mše sv. (P. Tomas)
24. 8. 19.00 Rejštejn: poutní koncert
25. 8. 11.00 Rejštejn: poutní mše sv.
26. 8. Sušice – adorační den (osadní svátek)
31. 8. poutní zájezd do Litoměřic s P. Tomasem
31. 8. **pouť na Andělíčku – 18.00 mše sv. s novoknězem Jozefem Gumenickým**
1. 9. – 11.00 mše sv. s biskupem Jiřím Pad'ourem